

[Finansministeren.]

gennemføre —, fremsættes dette Dækningsforslag.

Lovforslaget bygger paa de samme Principper, som var Grundlaget for det i Maj Maaned 1935 fremsatte Lovforslag om overordentlig Indkomstskat til Staten, nemlig en Merindkomstskat og en Tillægsskat, men Satserne for sidstnævnte Skat er ændret betydeligt.

Det første Afsnit vedrører Merindkomstskatten og gaar ud paa, at skattepligtige Personer, der for Skatteaarene 1936—37 og 1937—38 eller for et af disse Skatteaar ansættes til en skattepligtig Indkomst af mindst 10 000 Kr., skal udrede en Merindkomstskat til Staten af det Beløb, hvorved den skattepligtige Indkomst for de paagældende Skatteaar overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1931—32, 1932—33 og 1933—34.

Denne Merindkomstskat paalignes efter en stigende Skala med fra 1 til 30 pCt., men sidstnævnte Procent naas først, naar den paagældende har en Merindkomst paa 1 Mill. Kr., og det er mere end tvivlsomt, at saadanne Tilfælde vil komme til at foreligge.

For her i Landet hjemmehørende skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis indbetalte Aktie- eller Andelskapital er 50 000 Kr. eller derover, svares Merindkomstskat, saafremt den skattepligtige Indkomst udgør mindst 4 pCt. af den indbetalte Kapital og denne Indkomst, beregnet som Procent af Aktie- eller Andelskapitalen, overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Procenter for de tidligere nævnte Skatteaar. Skatten svares af Merindkomsterne med fra 10 til 30 pCt.

Det er ganske umuligt at angive nogenlunde nøjagtigt, hvor stort et Beløb denne Skat vil kunne indbringe; den anslaaes til 7—8 Mill. Kr. aarlig i hvert af de 2 Aar. Men det er givet, at denne Skat ikke tilnærmelsesvis vil kunne yde Dækning til de Udgifter, der vil fremkomme ved de 3 nævnte Lovforslags Gennemførelse, og som jeg har udtalt ved en tidligere Lejlighed, vilde det ogsaa være urimeligt, at en Mand med en Indkomst paa f. Eks. 10 000—15 000 Kr. skulde svare en særlig Skat, fordi hans Indtægt i disse Aar var forøget med 3 000—4 000 Kr., medens en Mand med en fast aarlig Indtægt paa f. Eks. 300 000 Kr. ikke skulde udrede nogen Ekstraskat.

For at undgaa denne Urimeghed og for at fremskaffe det nødvendige Dækningsbeløb foreslaas det derfor at paalægge de Personer, hvis aarlige Indtægt i de to

nævnte Skatteaar er over 10 000 Kr., en Tillægsskat, der paalignes efter en Rateskala fra 5 til 10 pCt. paa den Del af Indkomsten, der ligger over de 10 000 Kr. En Person, hvis Indtægt f. Eks. er 15 000 Kr., vil saaledes for hvert af Skatteaarene komme til at udrede en Tillægsskat paa 250 Kr.; er Indtægten 20 000 Kr., bliver Skatten 550 Kr., og Skatten stiger til 7 350 Kr., naar Indtægten er 100 000 Kr.

Skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis Indkomst er mindst 4 pCt. af den indbetalte Kapital, svarer en Tillægsskat af den Del af Indkomsten, der ligger over de 4 pCt. Naar Indkomsten er mellem 4 og 7 pCt., paalignes Skatten med 1 pCt., og den stiger til 5 pCt., naar Indkomsten er over 20 pCt., men ikke over 50 pCt. af Aktiekapitalen, og 7 pCt. for den Del af Indkomsten, der ligger over 50 pCt.

Skatten forfalder til Betaling af Selskaber, Foreninger og Dødsboer under eet for hele Skatteaaret henholdsvis den 1. September 1936 og 1. September 1937, og af Personer den 1. September og 1. Februar i hvert af Skatteaarene, hver Gang med Halvdelen af den for Skatteaaret paalignede Skat.

Det fremgaar af Lovforslaget, at en Skatteyder ikke skal svare baade Merindkomstskat og Tillægsskat. Den Skatteyder, der er paalignet baade Merindkomstskat og Tillægsskat, skal kun betale den af disse Skatter, der andrager det største Beløb.

Man anslaaer Tillægsskatten for Personer til ca. 17 Mill. Kr. og for Selskaber og Foreninger til ca. 8 Mill. Kr., men da det Udbytte, som Merindkomstskatten indbringer, vil nedsætte Tillægsskatten med omtrent det tilsvarende Beløb, maa man regne med, at det samlede Udbytte af de to Skatter kun kan anslaaes til godt 25 Mill. Kr. for hvert af Skatteaarene.

Da det Dækningsbeløb, der skal fremskaffes, maa antages at ligge omkring 42 Mill. Kr., vil der saaledes, hvis Forslagene gennemføres, som de her forelægges, blive et Overskud paa ca. 8 Mill. Kr., hvilket Beløb der uden Tvivl vil blive Anvendelse for til ekstraordinære Foranstaltninger i Finansaaret 1937—38. Men skulde Forholdet til den Tid stille sig saa gunstigt, at der ikke kræves ekstra Hjælp hverken til de arbejdsløse eller til Kommunerne, vil man passende kunne anvende det overskydende Beløb til Dækning af Udgifterne til de særlige Kriseforanstaltninger i Sønderjylland. De til dette Formaal afholdte Udgifter i de sidste to Aar skal i Følge den gældende Lovbestem-